ԺՋ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 3921 — ՅՈՒՆՈՒԱՐ 25 / 6 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1899 — 25 ՐԱՄԶԱՆ 1316 — ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ

درعلده غازته سی (آووآر) ادارهخانه سی
ՊՈԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեան հան

Les annonces sont reçues
à la Direction du Journal "AREVELK"
Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոյոյ եւ գաւառներու համար տարեկան. 140 Ղրս
» » » վեցամսեայ. 70 »
» » » եռամսեայ. 40 »
Օսար երկիրներու համար տարեկան 40 Ֆրք
» » » վեցամսեայ. 20 »

Դրամի փոխարէն փոստայի փուլ կ'ընդունուի, 115 դրուշի փուլը 100 դրուշի հաշուով:

Տեղական թղթատարի ծախքը բաժանորդներուն կը վերաբերի:

Ծանուցմանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ՆՕԹԵՐ

Չեմ գիտեր թէ քանիերորդը եղած եմ այն հետաքրքիրներէն՝ որ ուզած ըլլան հասկնալ առողջապահութեան դասագիրքի մը սպառման չափը մեր դպրոցներուն մէջ, օրինակի համար՝ Տօքթ. Ն. Տաղաւարեանի «Առողջապահութիւն առանց ի պէտս ազգ. երկրորդական վարժարանաց» ծանօթ գործին: Հետաքրքիրներու թիւը կարելի չեղաւ ճշդել. բայց կը խոստովանիմ որ ճշմարիտ անակնկալ մըն էր ինծի համար լսել՝ թէ մեծագոյն մասը սպառած է 4-5 ամսուան մէջ, առանց և ոչ դպրոցական հրապարակի վրայ. նորանշան յայտնութիւն մը՝ որ քննադատներուն միտքէն հարկաւ անցած չէր: Երբեմն ինչ ադէկ բան է քննադատութիւնը, մանաւանդ խըծբծանքը որ հաղար լուսիւն կ'արժէ դէթ Օի և 1ի համեմատութիւն մը դրադատական տարազով: Վախնալու բանը գովասանքն է, ըստ իս, երբեմն կեղծաւորաւոր և յաճախ իր ծանծաղամիտ տարազին մէջ, որ հին օրէնքէն մնացած կարգ մը հրապարակադիրներու բերնին ծամոյն է ի դէպս և յանդէպս: Անճարակ կամ անհրաժ քննադատութեանց արժէքը վրան է արդէն, գնահատելու գժուարութիւն չես կրեր. գովասանքն է միայն որ շուարում կը պատճառէ քեզ, գործերու կամ գործողներու իրական արժէքին առչեւ, ծանօթ պարագայ մը մեր գրական ասպարէզին մէջ:

* * *

Երբ հազիւ երկու երկրորդական վարժարան ունինք, մին հանրային և միւսը մասնաւոր, մայրաքաղաքիս մէջ, հարկաւ մեծ յոյս մը չէր կրնար դրած ըլլալ Տօքթ. Տաղաւարեան իր գործին «ի պէտս ազգ. երկրորդական վարժարանաց» վերնագրութեան վրայ: «Առանին» վերնագիրը կարեւոր դեր մը պարտի ունեցած ըլլալ այդ սպառման մէջ, մանաւանդ փիլոզոյարի այն սուր առածը թէ «Աւելի դիւրին է հարիւր անձեր հիւանդութենէ ղերծ պահել՝ քան մի հիւանդ բուժել»: պատշաճապէս զետեղուած «Առողջապահութեան» կողքին ստորոտը: Բայց երբ մեր ընտանեկան երդերուն տակ, օրինակի համար, այնչափ միայն հասկցուէր առողջապահութեան լեզուէն որչափ կարելի է հասկնալ...չին-չունչանկի կամ չան-չին-չունկի մը բարբառէն, և եւրոպական վէպերուն ուսումնասիրութեան չափ գէթ փոյթ չտարուէր առողջապահիկ կանոններու ծանօթութեան ու կիրառման, բանաւոր չէր ըլլար այդ պարագային չըբղել Իօշառի առածը, գոնէ մեր առանին կենցաղավարութեան նկատմամբ, և ըսել թէ «Աւելի դիւրին է հարիւր հիւանդ բժշկել՝ քան մէկ անձ զերծ պահել հիւանդութենէ.» Բարեբախտաբար Տօքթ. Տաղաւարեանի Առողջապահութեան մեծաքանակ սպառումէն մակաբերելով՝ կրնայ ըսուիլ թէ գիտութեան լեզուէն հասկցող տանտիկիններ կամ բարեհամբաւ հայրեր չեն պակսիր մեր ընտանեկան յարկերուն տակ, որոնք կը յայտնին չատ անգամ զբօսպահել իրենցները հիւանդութեանց փորձառութենէն, առանց տեղի տալու հիպոկրատեան աչակերտի մը ներկայութեան իրենց սեմերէն ներս, կամ առանց տաքնապելու իրենցմէ մէկուն բնական ջերմութեան կէս աստիճան բարձրանալէն:

Տօքթ. Տաղաւարեանի գործին վրայ, որ արդիւնք է խղճամիտ աշխատութեան և բազմակողմանի հմտութեանց, ձեռնհաս անձերու կողմէ չատնպաստաւոր խօսուեցաւ Արեւելքի մէջ. միայն խծբծանքի համար տեղ չպիտի տրուէր...նմանութեան թերեւս կամ կրկնութեան երկիւղով, թէ և այդ սովորական մարմնջէն տառապողներ դիմամբ ընձեռին այս կողմերն ալ:

* * *

Բայց ակամայ ուշս կը դառնայ Վենետիկ, Ս. Ղազարու կղզին, ուրկէ այս յունուարի Բազմավէպին յանձնուած է Տանդէի մէկ հատուածին աշխարհաբար թարգմանութիւնը: Առաջին տպաւորութիւնս սա եղաւ որ...լեզուական գժոխքի մը մէջ կարծեցի ինքզինքս անմահ հեղինակին երեւակայութեան պէս: Թարգմանիչ Հ. Ս. Ղազիկեանի յառաջաբանէն կը սկսի գժոխքի կամ դէթ քաւարանի սոսկումը, որ ժամանակ չմոռուց ինծի ուշաբերելու՝ թէ ինչ բան կ'ուզուէր այդ յառաջաբանով: Աւանկ փորձանքի հանդիպած չէր ոչ Տանդէն և ոչ...աշխարհաբար լեզուն, ոչ ալ այնչափ գժոխատանջ չարչարանք կրած էր տաղաչափութեան արուեստը, Գրիգոր Մագիստրոսէն մինչեւ Հ. Ղազիկեան: Կարգալով թարգմանութիւնը՝ աւելի սարսափ պիտի զգաք Տանդէնէն քան գժոխքի բոցերէն և քաւարանի մտատանջութենէն: Նմոյշ մը, եթէ կը հաճիք.

«Մնայ առ Ծուլեաւ՝ թէպէտ քիչ մ'ուշ էր,
Ապրեցայ ի Հուովմ՝ առ լաւ Աւգոստեաւ,
Երբ պաշտուէին սուտ՝ ստախօս աստուածներ:»

Ամէն մարդ գիտէ «Կապերտ անթափ ի վերայ հնայեալ ձորձոյ»ին հետեւանքը. բայց Հ. Ղազիկեան ինք միայն գիտէ հարկաւ, քանի որ ապրած է Իտալիոյ կապուտակին տակ, այս «մաքարոնիկ» աշխարհաբարին դաղտնիքը: Տանդէի սիրուն, Հայր իմ Ղազիկեան, կը հաճի՞ք ցոյց տալ այդ երեք տողերուն աշխարհաբարի չնորհը գրաբարի մէջ:

Նմոյշ մըն ալ տաղաչափական չբնորհէն.

Արդ բարւոյդ համար ինծի հետեւէ.
Քերդեմ պիտի զքեզ ասկից առաջնորդ
Պի'լլամ քեզ տանիլ դժոխքին մէջէ,
Ուր պի'տես անյոյս հիւեր չառաջոտ,
Ուր պի'տեսնես հին հոգիներն դժգոհ,
Որ ցանկան ամէնքը մահուան երկրորդ...

Հապա Տանդէն,—ան ալ անչուշտ պիտի ցանկար «երկրորդ մահուան» եթէ կարդար երբեք Հ. Ղազիկեանի տաղաչափեալ հայ թարգմանութիւնը:

Իսկ ես Տանդէէն աւելի աշխարհաբարին վրայ պիտի ցաւէի, և անկէ ալ աւելի՝ գրաբարին վրայ, եթէ վերջ հոր այս թարգմանածոյ նմոյշը, ինչպէս կ'ըսէ ինք, փորձ մը չէլլար պարզապէս, ան ալ—կ'աւելցնեմ ես—Բարեկենդանի մտաբերը:

* * *

Աւանկ բարեկենդանցու խաղիկ մըն ալ տեղի ունեցեր է բազմաքահանայ թաղի մը մէջ, Մենուճդի Մեուելոցի երեկոյին, եկեղեցւոյ դէմ առչեւ, լուսարարի մը դերակատարութեամբ: Իրիկուան ժամերգութիւնը պիտի սկսի. զանգակը զարնուած է ժամանակին, ժողովուրդը եկեղեցի փութացած, մոմերը վառուած, ամէն բան պատրաստ՝ քահանայի կը սպասուի: Ժամանակը կ'անցնի, եկող գացող չ'երեւար քահանաներէն. լուսարարը, հնարամիտ մարդ, Իւսկիւտարի և Եէնի-Գաբուի նմանօրինակ տագնապներէն խրատուած արդէն, կը դիմէ եկեղեցւոյ արտաքին դրան առչեւ...քահանայ որսալու՝ թողլով ծայմանուրքը գրակալին վրայ: Կը սպասէ հոն գլխատաց և չապկով, ինչպէս ժողովուրդը տաճարին մէջ՝ ժամերգութեան սկսելուն, մէկ ժամ գրեթէ: Ծանկարծ քահանայ մը կ'երեւայ փողոցին անկիւնէն. «Տէր Հա՛յր,» կը պոռայ լուսարարը Սաներորդի աւաչով: Քահանան կը մօտենայ վախէն դրան առչեւ. «Ձի'ս կանչեցիր:—Ս.յո, այո:—Ի՞նչ կայ որ...:—Փիչ մը ներս հրամմեցէք.— Հիմայ յոգնած եմ, վաղ առտու կանուխ կը հանդիպիմ:—Անանկը չէ, աէր Հայր:—Մեռնո՞ւ կայ որ...:—Չէ, ողջութիւն, բան չի կայ:—Ի՞ հապա:—Ժամերգութիւն պիտի սկսինք, տէր Հայրերը մէջտեղ չի կան. ժողովուրդը կը սպասէ:» Վերջապէս Տ. Ի***, որ հեռու տեղէ կու գար, կը ստիպուի մնալ ներս և ժամերգութիւնը կատարել լուսարարին հետ գլուխ գլխու:

Իրողութիւնը, երրորդ անդամ կըրկնուած, թէև այլանդակ երեւոյթով ու զուարճալի պարագաներով, պիտի կրնա՞ք յուսալ որ անդուարթ ազդեցութիւն մը յառաջ բերէ մեր եկեղեցական Վարչութեան չրջանակին մէջ, և վերջ գտնէն այս կարգի գայթակղութիւններ որոնց կրկնութիւնը սակայն բնաւ զուարթ ազդեցութիւն չընծեր եկեղեցասէր հասարակութեան վրայ, ոչ Մեռելոցի երեկոյին և ոչ...Բարեկենդանի առաւօտուն, եթէ կրօն. ժողովը տարբեր նկատումներ չունի պարզել այս միամիտ դիտողութեանց հանդէպ:

ԱՐԵՑ

ԿՈՎԿԱՍԵԱՆ ՆԱՄԱԿԱՆԻ

ԹԻՖԼԻՍ, 13 Յունուար 99.

Անցող տարին որ այնքան աննպաստ եղաւ Ռուսահայոց համար, դպրոցներու փակման հետեւանքով, ո՛և է չկատակելի մխիթարական երեւոյթ չունի գրեթէ մեր կրթական, ինչպէս նաև գրական գործունէութեան մասին: Այդ տարուան մէջ է որ փակուեցաւ, վերջնական կերպով, Ուրմագանեը, Արգար Յովհաննէսեանի այն թերթը որ այնքան օգտակար եղած էր կովկասի հայ գրականութեան զարգացմանը: Ակռո խմբագրապետը, որ միշտ կը պահէ Թիֆլիսի Դրամատան անօրինի իր պաշտօնը, հիմա ակամայ քաշուած է բոլորովին հրապարակագրական կեանքէն: Մնացող Թերթերն ու հանդէսներն ալ նիւթապէս չատ բարւոքած վիճակ չունին: Անոնցմէ մէկը՝ հաղարաւոր րուպլիներու պարտքի տակ է. և ուրիշ մը՝ խմբագրականով մը կը յայտարարէ թէ վերջին տարին փակած է 7000 րուպլի բացով:

Եկեղեցական խնդիրներու տեսակէտով ալ վերջացող տարւոյն մէջ, չի կան կարեւոր գործեր: Երեմիա արքեպիսկոպոսի մահը, Ս. Հայրապետին կրկնակի ճամբորդութիւնները կովկասեան գաւառներուն մէջ եւ մասնաւորապէս Արցախ, ուր ժողովուրդը՝ սերունդէ սերունդ զրկուած էր իր հոգեւոր Պետին օրհնութիւնը ընդունելու բաղդէն, և քանի մը վանքերու ու եկեղեցիներու նորոգման ձեռնարկներ, քիչ չատ արժանաւոր նոր քահանաներ-ձեռնադրութիւններ, ամբողջ հաշուեկիռը կը կազմէն 1898ի մեր եկեղեցական յիշատակելի դէպքերուն: Դժբաղդաբար կարելի չէ եղած դեռ ադգու միջոցներ ձեռք առնել չբջանի հովիւներու և քարոզիչներու ընտրութեան, վանքապատկան կալուածներու անտեսութեան, էջմիածնի վանքին վերաոորոգման և կարգ մը նմանօրինակ խնդիրներու մասին: Ծուլալի է սակայն թէ Ս. Հայրապետը,—որ հակառակ իր խոր ալեւորին՝ ունի միշտ տոկուն և կորովի նկարագիր,—յառաջիկայ տարուան մէջ ձեռք առնէ այս մասին հարկ եղած միջոցները:

Ուրիշ կարեւոր պարագայ մըն ալ Բագուի նաֆթահորերուն, — որոնց կարեւոր բագդոն մասը Հայոց ձեռքը կը գտնուի, — վաճառումն է անգլիական ընկերութիւններու: Ցայսմէ է թէ այդ նաֆթի ճոխ հորերը ոսկիի առատ գանձեր պարգեւեցին իրենց տէրերուն. չատեր քընադատեցին այն անխոհեմութիւնը՝ զոր կ'ընեն անոնք, ձեռքէ հանելով այդ հարստութեան աղբիւրները. ուրիշներ դուշակելով ապագայ ասպիճանական սպառում մը արտադրութեան, չատ խոհեմ գտան անոնց վաճառումը, մեծ աքանչելիքներու մասին հարցնելու համար: Ինչպէս որ ըլլայ, կարելի է որ Ցունիսի ամսուան երկրորդ կիսուն մը ներկայացուցիչներ որքան ալ ընտրուած խագերու տեսակէտով քննադատելի, և աղքատ՝ ինքնուրոյն հանգամանքէ, սակայն և այնպէս քաջալերուելու հանդիսականներու խուռն բազմութեամբ, որ բնաւ պարապ չթողուց թատրոնը: Ուրիշ քաղաքներու մէջ, արուեստասէրներու կողմէ ներկայացումներ տրուեցան, որոնք թէև զուրկ արուեստագիտական հրապոյրէ, բայց ամէնուրեք համակրանքով ողջունուեցան: Թիֆլիս այս մասին գրեթէ ամէնէն ետ մնաց, թէև, ինչպէս գրեցի արդէն, վերջին տուներս ունեցանք քանի մը մանկակի ներկայացումներ վաղն ալ, 14 յունուար, քաղքիս Վրաց Ազնուականներու թատրոնին մէջ ներկայացում մը կը տրուի Տիկին Սաթինի Զմշկեանի բեմական գործունէութեան երեսունըհինգամեայ տարեդարձին առթիւ: Ներկայացուելիք խաղերն են Սունդուկեանի էլի մէկ զոհ և խադաբալա կատակերգութիւնները և Հարկաւոր չի թարգմանական ուսումնասիրութիւն մը, ինչպէս նաև Վայ ի իմ վիչեր վավիլը: Բայի Տիկին Զմշկեանէ, որ Հայ Թատրոնին ամէնէն հին գործիչներէն է, պիտի մասնակցին ներկայացման թատերասէր Տիկիններ, Օրիորդներ և Պարոններ. դերասանական խումբին Պ. Պ. Մանդինեան և Տէր-Թաթեան տասնձոած են կարեւոր դերեր: Ցուսալի է որ Թիֆլիսի հասարակութիւնը հանդիսատեսերու խուռն բազմութիւն մը ղրկէ այս ներկայացման, որուն արդիւնքը պիտի յատկանայ ամբողջ երեսունըհինգ տարի հայ բեմին ծառայող արուեստագիտուհիի մը:

Գ. Ե.

ՄՕՐ ԹԱԹՐԸ

Անցած օր առիթ ունեցայ կարդալ գաւառէն եկած նամակ մը: Այդ նամակը գրողը կամ գրել տուողը գաւառացի կին մըն էր որ ուզած էր զայն իր պատգամատարն ընել: Այստեղ առաջ կը բերեմ այդ գրութեան քանի մը տողերը ի բերել օրինակ գաւառական բարքի մը որ գրեթէ ամէն ուրեք կը գործադրուի նմանապատկան սկզբունքի մը պէս:

«Որդիդ այլ ևս չափահաս ըլլալով, այս տարի ամուսնացուցինք. թէև ինքը չէր յօժարէր ամուսնանալու, առարկելով թէ դեռ պզտիկ է, սակայն մօրը խօսքը չկտրելու համար հնահանդեցաւ վերջապէս. և ուրջան որ կը պնդէը թէ ինքը բըջնաւ չի սիրեր այն աղջիկը զոր ես կառաջարկեմ իրեւ հարսնացու և թէ ուրիշ աղջիկ մը կը սիրէ, բայց կրկին իմ պընդմանս վրայ տղաս չկորտրեց խօսքս ու համակերպեցաւ իմ հաւանածիս հետ կարգուելու:»

Ամէն անոնք որ հետաքրքրուած են գաւառական կեանքը քիչ մը մօտէն ուսումնասիրելու, շատ լաւ գիտեն թէ ի՛նչ ազդեցիկ դեր կը կատարէ հոր կամ մօր խօսքը ամուսնական խնդիրներու մէջ. շատ անգամ ընտանեկան յարկէն դուրս եղող բարեկամներ ալ կ'ուղենան իրենց ազդեցութիւնը, միշտ ամուսնութեան վրայ:

Եթէ համոզուած ենք որ ընտանեկան երջանկութեան հիմը ներդաշնակ ամուսնութիւնն է, ատոր հակառակը պիտի ընդունինք անշուշտ թէ ապերջանկութեան գլխաւոր պատճառներէն է աններդաշնակ ամուսնութիւնը:

Եթէ մէկը գաւառային ընտանիքներուն վրայ ուսումնասիրութիւն մը ընել փորձէ, մեծ հակակ բաժին մը պիտի հանէ այդ «խօթեր համարուած ամուսնութիւններուն առաջ բերած դժբաղդութեանց: Վերը առաջ բերուած օրինակէն կը պարզուի երկու բանադատում միանգամայն. նախ որ տղան ինքը դեռ տրամադիր չէ ամուսնանալու կամ տակաւին բաւականաչափ չհասկաս չէ, սակայն անհնազանդ որդի մը չկոչուելու համար ստիպուած է համաձայնիլ իր մօրը բաղձանքին. երկրորդ՝ որ տղան չի սիրեր այն աղջիկը զոր մայրը կ'առաջարկէ իրը հարսնցու, բայց տղան նորէն հարկադրուած է կոտրել իր սիրտը՝ փոխանակ «մօր խօթերը» կտրելու:

Պէտք չի կայ ըսելու որ այս տողերուն նպատակը անհնազանդութիւն քարոզել չէ ծնողաց դէմ կամ յանդնաբարել որ միշտ ամուսնացող զաւակները հետեւին իրենց սրտի թելադրութեանց, առանց կարեւորութիւն տալու իրենց ծնողքին խորհուրդներուն. սակայն կը կարծենք թէ ծնողքներն ալ իրաւունք չունին,—գոնէ մէկ ամուսնութեան պէս փափուկ խնդրի մը առթիւ,—առաջնակարգ կարեւորութիւնը իրենց կամքին ընծայել և բոլորովին անտեսել ամուսնացող տղոց արամադրութիւնները:

Որքան որ եւրոպա և ուրիշ երկիրներ կ'ընդհանրանայ ամուրի մնալու կամ տարիքը քառասունը անցնելէն ետքը ամուսնանալու վճռական դրութիւնը, ատոր հետ հակառակը պիտի ընդունինք անշուշտ թէ ապերջանկութեան գլխաւոր պատճառներէն է աններդաշնակ ամուսնութիւնը:

Եթէ մէկը գաւառային ընտանիքներուն վրայ ուսումնասիրութիւն մը ընել փորձէ, մեծ հակակ բաժին մը պիտի հանէ այդ «խօթեր համարուած ամուսնութիւններուն առաջ բերած դժբաղդութեանց: Վերը առաջ բերուած օրինակէն կը պարզուի երկու բանադատում միանգամայն. նախ որ տղան ինքը դեռ տրամադիր չէ ամուսնանալու կամ տակաւին բաւականաչափ չհասկաս չէ, սակայն անհնազանդ որդի մը չկոչուելու համար ստիպուած է համաձայնիլ իր մօրը բաղձանքին. երկրորդ՝ որ տղան չի սիրեր այն աղջիկը զոր մայրը կ'առաջարկէ իրը հարսնցու, բայց տղան նորէն հարկադրուած է կոտրել իր սիրտը՝ փոխանակ «մօր խօթերը» կտրելու:

Պէտք չի կայ ըսելու որ այս տողերուն նպատակը անհնազանդութիւն քարոզել չէ ծնողաց դէմ կամ յանդնաբարել որ միշտ ամուսնացող զաւակները հետեւին իրենց սրտի թելադրութեանց, առանց կարեւորութիւն տալու իրենց ծնողքին խորհուրդներուն. սակայն կը կարծենք թէ ծնողքներն ալ իրաւունք չունին,—գոնէ մէկ ամուսնութեան պէս փափուկ խնդրի մը առթիւ,—առաջնակարգ կարեւորութիւնը իրենց կամքին ընծայել և բոլորովին անտեսել ամուսնացող տղոց արամադրութիւնները:

Որքան որ եւրոպա և ուրիշ երկիրներ կ'ընդհանրանայ ամուրի մնալու կամ տարիքը քառասունը անցնելէն ետքը ամուսնանալու վճռական դրութիւնը, ատոր հետ հակառակը մեր գաւառական ազգայիններուն մէջ հետզհետէ աւելի կ'արմատանայ անչափահաս տղաք և աղջիկներ ամուսնացնելու մոլութիւնը որ պակաս վնասակար կողմեր չունի առաջինէն: Այն պատանին որուն ամուսնացուցած աւետիսը կը տրուէր հօրը, վերեւ յիշուած նամակով, դեռ տասնչորս տարեկան է եղեր: Բժիշկներուն կը թողունք նկարագրել այն փիզիքական վնասները որուն ենթակայ կ'ըլլան այդ տարիքին մէջ եղող տղաքը և աղջիկները իրենց ամուսնութեամբ. բարոյական վնասներէն ալ անհաշուելի են. բայց թերեւս կրնանք ըսել, քանի որ գաւառի ծնողքները վարակուած են հարս մը ունենալու փառամոլութենէն, որուն առչեւ ամէն նկատում կը փճանայ:

Գաւառացի մայրը իր զաւկին համար մէկ իտէալ միայն ունի, իր որդին միակ բանի մը համար կը պատրաստէ.—ամուսնացնել: Չի խորհիր թէ ի՛նչ գապտիարակութիւն պէտք է տայ իր զաւկին, չի մտածեր թէ ի՛նչ արհեստ պէտք է սորվի տղան, մինչդեռ տղան օրօրոցը եղած ատենէն կը սկսի մտածել և նախապատրաստութիւններ տեսնել զայն ամուսնացնելու համար. չատ անգամ դեռ զաւակները չծնած ալ նշանտուքի արարողութիւններ կը կատարուին:

Եննդարձնք թէ տան մը մէջ կը գըտնուին մէկ երկու պատանի որոնց տարիքը տասնչորսը դեռ անցած չէ. ատոնց մայրը կը դիտէ թէ ինչպէս իր դրացի խաթունը կիներու համախմբումներու մէջ հպարտութեամբ կը խօսի իր հարսին կամ հարսերուն վրայ. «Հարսներս այսպէս են, հարսներս այնպէս են». կամ կը գնահատէ զանոնք կամ կը բամբասէ. երկուքն ալ նոյնն են իրեն համար, կը բաւէ որ վերջապէս հարսի տէր է: Գաւառացի կնոջ աչքին չի կայ աւելի մեծ փառք մը որ գերազանցէ հարս մը ունենալու փառքը: Ղրայնուհիին խոսակցութեան առարկայ եղող հարսները կը հրապուրեն հարս չունեցող տղոց մայրերը և այս վերջիններս տուն վերադարձած ատենին իրենց հրկան գլուխը կը տանին որ տղան նշանելու պատրաստութիւն տեսնէ:

«Որդիդ ալ կայ չափահաս ըլլալով, այս տարի ամուսնացուցինք. թէև ինքը չէր յօժարէր ամուսնանալու, առարկելով թէ դեռ պզտիկ է, սակայն մօրը խօսքը չկոտրելու համար հնահանդեցաւ վերջապէս. և ուրջան որ կը պնդէը թէ ինքը բըջնաւ չի սիրեր այն աղջիկը զոր ես կառաջարկեմ իրեւ հարսնացու և թէ ուրիշ աղջիկ մը կը սիրէ, բայց կրկին իմ պընդմանս վրայ տղաս չկորտրեց խօսքս ու համակերպեցաւ իմ հաւանածիս հետ կարգուելու:»

Ամէն անոնք որ հետաքրքրուած են գաւառական կեանքը քիչ մը մօտէն ուսումնասիրելու, շատ լաւ գիտեն թէ ի՛նչ ազդեցիկ դեր կը կատարէ հոր կամ մօր խօսքը ամուսնական խնդիրներու մէջ. շատ անգամ ընտանեկան յարկէն դուրս եղող բարեկամներ ալ կ'ուզենան իրենց ազդեցութիւնը, միշտ ամուսնութեան վրայ:

Եթէ համոզուած ենք որ ընտանեկան երջանկութեան հիմը ներդաշնակ ամուսնութիւնն է, ատոր հակառակը պիտի ընդունինք անշուշտ թէ ապերջանկութեան գլխաւոր պատճառներէն է աններդաշնակ ամուսնութիւնը:

Եթէ մէկը գաւառային ընտանիքներուն վրայ ուսումնասիրութիւն մը ընել փորձէ, մեծ հակակ բաժին մը պիտի հանէ այդ «խօթեր համարուած ամուսնութիւններուն առաջ բերած դժբաղդութեանց: Վերը առաջ բերուած օրինակէն կը պարզուի երկու բանադատում միանգամայն. նախ որ տղան ինքը դեռ տրամադիր չէ ամուսնանալու կամ տակաւին բաւականաչափ չհասկաս չէ, սակայն անհնազանդ որդի մը չկոչուելու համար ստիպուած է համաձայնիլ իր մօրը բաղձանքին. երկրորդ՝ որ տղան չի սիրեր այն աղջիկը զոր մայրը կ'առաջարկէ իրը հարսնցու, բայց տղան նորէն հարկադրուած է կոտրել իր սիրտը՝ փոխանակ «մօր խօթերը» կտրելու:

Պէտք չի կայ ըսելու որ այս տողերուն նպատակը անհնազանդութիւն քարոզել չէ ծնողաց դէմ կամ յանդնաբարել որ միշտ ամուսնացող զաւակները հետեւին իրենց սրտի թելադրութեանց, առանց կարեւորութիւն տալու իրենց ծնողքին խորհուրդներուն. սակայն կը կարծենք թէ ծնողքներն ալ իրաւունք չունին,—գոնէ մէկ ամուսնութեան պէս փափուկ խնդրի մը առթիւ,—առաջնակարգ կարեւորութիւնը իրենց կամքին ընծայել և բոլորովին անտեսել ամուսնացող տղոց արամադրութիւնները:

Որքան որ եւրոպա և ուրիշ երկիրներ կ'ընդհանրանայ ամուրի մնալու կամ տարիքը քառասունը անցնելէն ետքը ամուսնանալու վճռական դրութիւնը, ատոր հետ հակառակը մեր գաւառական ազգայիններուն մէջ հետզհետէ աւելի կ'արմատանայ անչափահաս տղաք և աղջիկներ ամուսնացնելու մոլութիւնը որ պակաս վնասակար կողմեր չունի առաջինէն: Այն պատանին որուն ամուսնացուցած աւետիսը կը տրուէր հօրը, վերեւ յիշուած նամակով, դեռ տասնչորս տարեկան է եղեր: Բժիշկներուն կը թողունք նկարագրել այն փիզիքական վնասները որուն ենթակայ կ'ըլլան այդ տարիքին մէջ եղող տղաքը և աղջիկները իրենց ամուսնութեամբ. բարոյական վնասներէն ալ անհաշուելի են. բայց թերեւս կրնանք ըսել, քանի որ գաւառի ծնողքները վարակուած են հարս մը ունենալու փառամոլութենէն, որուն առչեւ ամէն նկատում կը փճանայ:

Գաւառացի մայրը իր զաւկին համար մէկ իտէալ միայն ունի, իր որդին միակ բանի մը համար կը պատրաստէ.—ամուսնացնել: Չի խորհիր թէ ի՛նչ գապտիարակութիւն պէտք է տայ իր զաւկին, չի մտածեր թէ ի՛նչ արհեստ պէտք է սորվի տղան, մինչդեռ տղան օրօրոցը եղած ատենէն կը սկսի մտածել և նախապատրաստութիւններ տեսնել զայն ամուսնացնելու համար. չատ անգամ դեռ զաւակները չծնած ալ նշանտուքի արարողութիւններ կը կատարուին:

Եննդարձնք թէ տան մը մէջ կը գըտնուին մէկ երկու պատանի որոնց տարիքը տասնչորսը դեռ անցած չէ. ատոնց մայրը կը դիտէ թէ ինչպէս իր դրացի խաթունը կիներու համախմբումներու մէջ հպարտութեամբ կը խօսի իր հարսին կամ հարսերուն վրայ. «Հարսներս այսպէս են, հարսներս այնպէս են». կամ կը գնահատէ զանոնք կամ կը բամբասէ. երկուքն ալ նոյնն են իրեն համար, կը բաւէ որ վերջապէս հարսի տէր է: Գաւառացի կնոջ աչքին չի կայ աւելի մեծ փառք մը որ գերազանցէ հարս մը ունենալու փառքը: Ղրայնուհիին խոսակցութեան առարկայ եղող հարսները կը հրապուրեն հարս չունեցող տղոց մայրերը և այս վերջիններս տուն վերադարձած ատենին իրենց հրկան գլուխը կը տանին որ տղան նշանելու պատրաստութիւն տեսնէ:

«Որդիդ այլ ևս չափահաս ըլլալով, այս տարի ամուսնացուցինք. թէև ինքը չէր յօժարէր ամուսնանալու, առարկելով թէ դեռ պզտիկ է, սակայն մօրը խօսքը չկոտրելու համար հնահանդեցաւ վերջապէս. և ուրջան որ կը պնդէը թէ ինքը բըջնաւ չի սիրեր այն աղջիկը զոր ես կառաջարկեմ իրեւ հարսնացու և թէ ուրիշ աղջիկ մը կը սիրէ, բայց կրկին իմ պընդմանս վրայ տղաս չկորտրեց խօսքս ու համակերպեցաւ իմ հաւանածիս հետ կարգուելու:»

Ամէն անոնք որ հետաքրքրուած են գաւառական կեանքը քիչ մը մօտէն ուսումնասիրելու, շատ լաւ գիտեն թէ ի՛նչ ազդեցիկ դեր կը կատարէ հոր կամ մօր խօսքը ամուսնական խնդիրներու մէջ. շատ անգամ ընտանեկան յարկէն դուրս եղող բարեկամներ ալ կ'ուզենան իրենց ազդեցութիւնը, միշտ ամուսնութեան վրայ:

Եթէ համոզուած ենք որ ընտանեկան երջանկութեան հիմը ներդաշնակ ամուսնութիւնն է, ատոր հակառակը պիտի ընդունինք անշուշտ թէ ապերջանկութեան գլխաւոր պատճառներէն է աններդաշնակ ամուսնութիւնը:

Եթէ մէկը գաւառային ընտանիքներուն վրայ ուսումնասիրութիւն մը ընել փորձէ, մեծ հակակ բաժին մը պիտի հանէ այդ «խօթեր համարուած ամուսնութիւններուն առաջ բերած դժբաղդութեանց: Վերը առաջ բերուած օրինակէն կը պարզուի երկու բանադատում միանգամայն. նախ որ տղան ինքը դեռ տրամադիր չէ ամուսնանալու կամ տակաւին բաւականաչափ չհասկաս չէ, սակայն անհնազանդ որդի մը չկոչուելու համար ստիպուած է համաձայնիլ իր մօրը բաղձանքին. երկրորդ՝ որ տղան չի սիրեր այն աղջիկը զոր մայրը կ'առաջարկէ իրը հարսնցու, բայց տղան նորէն հարկադրուած է կոտրել իր սիրտը՝ փոխանակ «մօր խօթերը» կտրելու:

Պէտք չի կայ ըսելու որ այս տողերուն նպատակը անհնազանդութիւն քարոզել չէ ծնողաց դէմ կամ յանդնաբարել որ միշտ ամուսնացող զաւակները հետեւին իրենց սրտի թելադրութեանց, առանց կարեւորութիւն տալու իրենց ծնողքին խորհուրդներուն. սակայն կը կարծենք թէ ծնողքներն ալ իրաւունք չունին,—գոնէ մէկ ամուսնութեան պէս փափուկ խնդրի մը առթիւ,—առաջնակարգ կարեւորութիւնը իրենց կամքին ընծայել և բոլորովին անտեսել ամուսնացող տղոց արամադրութիւնները:

Որքան որ եւրոպա և ուրիշ երկիրներ կ'ընդհանրանայ ամուրի մնալու կամ տարիքը քառասունը անցնելէն ետքը ամուսնանալու վճռական դրութիւնը, ատոր հետ հակառակը մեր գաւառական ազգայիններուն մէջ հետզհետէ աւելի

ՄԱՀ ՊՈՒԼԿԱՐԻՈՅ ԻՇԽԱՆՈՒՀԻԻ

Սոփիայեն կը գրեն փետր. 2 թուականով.

Սոսկալի ահեղ տագնապ ապրեցան Սոսկալի ահեղ տագնապ ապրեցան Սոսկալի ահեղ տագնապ ապրեցան

ՓԱՐԱԶ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՈՒՆԵՐՈՒ ՎԱՐՉԱՊԵՏԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՄՍԱԹԵՐԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՈՒՆԵՐՈՒ ՎԱՐՉԱՊԵՏԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ԱՆՁ

Ա. ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՄԱՍ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ ԵՒ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՊԱՀԱՆՋՆԵՐԸ

Ա. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

Ա. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ԱՌԱՋԱՑՈՒՄ

Ազատ խոսք

ԱՐՏԱՔԻՆ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ԳՐԱՍԵՆՅԱԿ

ՀԱՅՈՑ ՎԱՓԱՌԱՏ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅԱՆ

Տպագրվում է ամեն օր, բացի տոներից։

Խմբագրատունը գտնվում է Ս. Էջմիածնում, տպարանի շենքում։

Ընդունվում են բոլոր տեսակ հայտարարություններ, որոնք տպագրվում են ըստ հատուկ սակագնի։

Ընդունվում են նաև բաժանորդագրություններ ամսագրերի համար։

Ամսագրերի գները նշանակված են նրանց կազմի վրա։

Ամսագրերի գները նշանակված են նրանց կազմի վրա։

Ամսագրերի գները նշանակված են նրանց կազմի վրա

PHŒNIX FIRE OFFICE

ԱՌԱՋՆԱԿԱՐԳ ԱԳԼԻԱԿԱՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴԴԷՄ ՀՐԴԵՀԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՍՈՒՅԹ ԱՆԳԼ. ՈՍԿԻ 1,000,000

ՓԻՆԻՔՍ

ՓԻՆԻՔՍ, հիմնեալ աւելի քան մի դար առաջ, սոսկ հրդեհի ապահովագրութիւն մը՝ որոյ բաժնետէրերը Անգլիոյ ամենահարուստ և հանրածանօթ տրամատէրերն են՝ ունենալով անսահման պատասխանատուութիւն։ Դրամագլուխը և պահեստի դումարը կը հասնի 4,000,000 անգլիական ոսկւոյ։

ՓԻՆԻՔՍ ընկերութեան ախտարհահռչակ առատաձեռնութեան մէկ դիտաւոր ապացոյցն է 20,000,000 Անգլիական ոսկւոյ գումարն զոր ցարդ վճարած է հրդեհի ենթարկուածներուն համար։

Հիմնական 1782

ՓԻՆԻՔՍ ընկերութիւնն կ'ապահովագրէ ընդդէմ հրդեհի և կայծակի՝ կալուածք, կարասիք և ապրանք՝ յոյժ նպաստաւոր պայմանօք և միջնորդութեամբ ստորագրելոց, որ ունիմք լիագօր իշխանութիւն կարգադրելու անմիջապէս մեր ապահովագրելոց կրած վնասները։

Հ. ՕՒՒԱՆ և Ընկ. ընդհ. գործակալք Կ.Պոլսոյ, Գուկարիոյ և Սեւ Ծովու եզերաց, Զալաթիա, Գանք Օթոմանի վարի քովը Վիթալիս խան, դեռնայարկ Թիւ 1

ԿԱՂԱՆԴԻ ԵՒ ՄՆՆԴԻԱՆ ԱՌԹԻՒ ԸՆԱՒԱՑ ՏՐՈՒԵԼՈՒ ԳԱՐՄԱՐ ԳԻՐՔԵՐ

Նամակներ առ երիտասարդս, երես 131 գին 5 դահեկան։

Նամակներ առ օրիորդս, երես 126 գին 5 դահեկան։

Նամակներ առ նորապսակ ամուսինս, երես 144 գին 5 դահեկան։

Ապացոյց քրիստոնէութեան, երես 462 գին 2 դահեկան։

Մագուսի քրիստոնէութեան, երես 406 գին 5 դահեկան։

Երգեր ու եղանակներ, երես 200 գին 3 դահեկան։

Ճամրորդութիւն (պատկերազարդ), երես 532 գին 8 դահեկան։

Մեծ ճշմարտութիւններ, երես 106 գին 2 դահեկան։

Ծովեփնոյ պատմութիւնը, երես 154 գին 4 դահեկան։

Նամակներ առ ընտանիս, երես 248 գին 4 դահեկան։

Նամակներ առ մայրս, երես 138 գին 2 դահեկան։

Կեանք և կենցաղ, երես 132 գին 2 դահեկան։

Քրիստի Հին Նուագարանը (պատկերազարդ), երես 114 գին 2½ դհկ.։

Կենդանաբանութիւն երես 283 գին 5 դահեկան։

Կը ծախուին Պայսըլը Հասւսի Գրատան մէջ ի Փինճանճրար Եօգուշու։ 173

Տղաքները ինչպէս նաեւ չափահաս անձերը մեծ հաճոյքով կը խմեն ՏՈՒԹ. ՎԻՒԻՆԻ «Մօուիի ծկան հիւթէն» պատրաստուած հռչտալի ԳԻՆԻՆ։

ՏՈՒԹ. ՎԻՒԻՆԻ ԳԻՆԻՆ, ախորժակ կը բանայ, ուժ եւ արիւն կուտայ եւ մսրմինը կը պարարտացնէ։ Բոլոր բժիշկները կը յանձնարարեն զայն, իբրեւ ըմպելի մը որ Մօրիւի ծկան իւղէն աւելի զօրաւոր ազդեցութիւն ունի տկարացմանց, անարիւնութեան, ոսկրաւորութեան, ծիւրախտի, մորթային հիւանդութեանց վրայ եւայլն։

Կը վաճառուի բոլոր դեղատուներու։

Գեղատնտեսին՝ ԲՈՒՐԶ, Լաֆայէթ փողոց, Թիւ 186։ 179 12—26

ՇՈՒԹԵՆԱՒԱՑԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ և ՄԱՐՈՒԹԵԱՆ

Ն ԲԱՓԲԸ ԵՒ ԸՆԴ

Մաղթելով և պատուի վրայ խնդրելով հանդիսատեսին բանդ

ԺԱՄԱՆՈՒՄԸ

Փետր. 6 Սկսած Աստուածային եղերքէն։

» 5 Ժողովի Անվերջէն։

» 8 Առաջնի Անվերջէն։

ՄԵԿՆՈՒՄԸ

Փետր. 7 Սկսած Մաթալիա։

Ժողովի Սամսոն, Տրապիզոն և Նովոռոսիսկ։

» Առաջնի դեպի Պաքում։

Բաքու-Լիոն-Մարսելիոյ երկաթուղեայ ուղեւորութիւնն ի միասին ասենով,

Ա. կարգ 245 Ֆրանք

Բ. » 175 »

Ոդղակի և ապուզ ոդեպորտնիկան

Նաւուղեղի, ուղեւորութեան և այլ անհրաժեշտութեան համար

Դիմել առ գործակատար

ԹԻՄՈԹԷ ԲՐՂՈՒԼ

Թոփհանէ, քարափին վրա 675

ՀԱՍՏԱՏԵԱԼ 1852

Տ՚Ք Ա. ԽԱՉԱՏՈՒՐԵԱՆ ԵՒ ՈՐԴԻ

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ-ԱՏԱՄՆԱԲՈՑԺՔ

396 ՄԵԾ ՓՈՂՈՑ ԲԵՐԱ 396

(Նախկին Բուխլըոան վերի յարկը, Պէյօղլուի դիմաց)

Կատարելագործեալ գործիքներու միջոցաւ ամենատատիկ ցաւած ակռաներն ալ անցաւ կը լեցնեն. ցաւալի քաշուածք և բանալուց պայմանաւ։

Ներկայնար եղանակաւորութ. ճաշակաւոր, և դիմացկուն արհեստական ակռաներ կը պատրաստեն, յար և նման բնականի, գինն ինքնաբերին քով գոյնի, ձեւակերպի, և ապա օգտագործելի երկարաւորեալ։

Բերնի հիւանդութիւնք կատարելապէս կը բուժուին ինչպէս նաեւ թմրեցուցիչ դեղերու և ամենակատարելագործեալ աքցաններու միջոցաւ, առանց ցաւի ատամահանութիւն.

6. Ֆ. Ձմեռնային կիրակի օրերն ալ, (Քրիս- ին օր) ինչպէս նաեւ ամեն օր, (Քրիս- ին չէնէր) հիւանդ կընդունին Բերայի գործատեղին։

Գաղտնիութիւնք կրնան դիմել իւրեանց բնակարանն, թիւ 1 Խրիսթիէ փողոց։

ՕՍՄ. ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԴՀ. ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՄՆՈՒԱԾ

Վեհապատ. Սուլթանին Կայսերական Իրաւոյ

Որ կը կոչ 2/14 Օգոստ. 1892 թուա՛ն

(3 ալֆէր 1310)

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Հրդեհի, արկածներու, փոխադրութեանց եւ կեանքի վրայ

Ընկերութեան կեդրոնատեղին Կ. ՊՈԼԻՍ ԵԶԻԿ խան, Գարաքեօյ Ղալաթիա

194

Լ Ա Ն Կ Ր Ա

ԱՐԵՒԵԼՔԻ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆՑ ԱՄԵՆԷն ՀԻՆ, ՀԱՄԲԱՒԱԽԻՐ ԵՒ ՏԱՐԱԾՈՒԱԾ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԸ

Երաշխաւորութեանց գումար 147 միլիոն։	1871ին մինչեւ 1897 վճարուած գումար 239 միլիոն։

ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

Պ. Պ. կոմս Էմմոն Զիչի, կայս. և Թագ. մասնաւոր խորհրդական, Նախագահ

» Ռոսոլիճ Հոհոս, Դեր-Նախագահ.

» Ժոզէֆ Հոհոս, կայս. և Թագ. մասնաւոր խորհրդական.

» Գոլոմոն Նաքօ, » » » » »

» Ալեքսան Բրօքէչ ա'Օսթէն.

Թէոտոր Բօնձէն

Ժան տը Վէնինկ-Ինկլենհայն

Կառավարութեան Քօմիսէր

Պ. ԺԱՆ ՄԻՒԻՌ, կայս. և Թագ. Նախարարական խորհրդական

Ընդհանուր գործակալ. ԼԻՕՆԷԼ ՊՕՆՏԻ

ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ. Բերա, Թիւնէլի հրապարակը, Սարաֆխոլուի տուն։

ԱՐԵՒԵԼՔԻ ՀԱՄԱՐ 176

LONDON & LANCASHIRE FIRE

ԼՈՆՏՈՆ ԵՒ ԼԱՆՔԱՇԻՐ

ՀՐԴԵՀԻ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿ.

ՀԱՍՏԱՏԵԱԼ 1862Ի Ն

ԴԱՄԱՄԱԳԼՈՒԽ 2,127,500 ԱՆԳԼ. ՈՍԿԻ

ԳԼՈՒԽԱԿԱՏԱՐ ՈՒՈԼԳԸՓ ՖԻՆՃԷՆՇԻ

Հիւղէի խան, Թիւ 2—3, Վերկոփ ֆոլշ, Ղալաթիա

Առաջնակարգ Ընկերութիւն մ'է ան, իր առատաձեռնութեամբ, ճշդապահութեամբ և պատասխանատուութեամբ համբաւաւոր։

ՔՆՆԻՉ ԹԻՒՈՒՐ ՍՊԷՆԱՆՈՒ

ՀԱՄՊՕՒՐԿ ԵՒ ՄԻԻՆԻՒ

ՄԻԱՑԵԱԼ

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴԴԷՄ ՀՐԴԵՀԻ

Դրամագլուխ	ֆրանք	14,500,000
Պահեստի դրամ	»	26,504,000
Տարեկան հասոյթ	»	58,937,000

Ընկերութիւնքս ՓՈԽԱԴԱՐՁ ԵՐԱՇԽԱՒՈՐՈՒԹԵԱՄԲ կ'ապահովագրէ մթերանոցներ և բնակութիւնները և ատոնց մէջ գտնուած վաճառքներ և կարասիներ խիստ չափաւոր սակագինով։ 572

Լիազօր ներկայացուցիչ Կ. Պոլսոյ

ԳԱԼԻՒԼԻԿ ԱՌՏՈՒԱՆԱՏՈՒՆ, Գալաթիա, Գաղաւու, Ռնանիտիս խան. 20 21 22

EMULSION SCOTT

ՍԳՕԹԻ ՕՇԱՐԱԿԸ

Գործարանին նշանը

ախտարհի մէջ լաւագոյն դեղն է

ԵՐԱԽԱՆԵՐՈՒ ԵՒ ՏՂԱՅՈՑ

ամէն տեսակ հիւանդութեանց համար։

Ամենէն ախորժահամ ձկան իւղն է «իբոֆոսֆիթ ոը չ'ը տը սուտ» ի հետ խառնուած։ Տղայք հաճոյքով կ'ուտեն ճաշակել զայն։ Քնաւ ուրիշ դեղ մը ասոր չափ ազդեցիկ չէ, բուժելու համար

ՀԻՒԾԱՒՈՏԸ, ԽՈՅԸ (սըրաճա), ԱՆԱՐԻՒՆՈՒԹԻՒՆԸ, ԹԻՒԲԵՐՈՒԼԸ, ՄԱՆԿԱՆՑ ՈՍԿՐԱԹԵՒՐՈՒԹԻՒՆԸ, ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՎԱՏՈՒԺՈՒԹԻՒՆԸ, ԹՈՒՔԻ ՏԿԱՐՈՒԹԻՒՆԸ, ՀԱԶԸ, ՀԱՐԲՈՒԽԸ, ՆԻՀԱՐՈՒԹԻՒՆԸ, և ԱԱՆՑ ՏԵՍԱԿ ՏԿԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

կը ծախուի բոլոր դեղագործներուն և դեղավաճառներուն քով։

Տարածակատար ի Կ. Պ. և Ա. ՀԱՄՄԸՐ ԵՒ ՀՈՒՐԼ

ԹՈՄԱՍ ՈՒԻԼՍՐՆ

ԱՌԱՋԻՆ ԿԱՐԳԻ ՇՈՒԳԵՆԱՒԻՒ

Ընդարձակ Հըլէ, Կ. Գալաթիա և Օթէաքէ

Անուանք	Թօնս	Անուանք	Թօնս	Անուանք	Թօնս	Անուանք	Թօնս
Ալպանս	1069	Գօմօ	1497	Զօզօ	1011	Մալմօ	724
Ալէքթօ	3607	Գօնկօ	2906	Կրօնտօ	1695	Մարէնկօ	2273
Անտէլօ	1541	Գօրսօ	895	Լիրօ	775	Մարդէլլօ	3709
Արիօստօ	2377	Տիւռօ	4811	Լիտալկօ	1581	Միրաւօ	3557
Գասանօ	1822	Տօմինօ	987	Լինատւ	3720	Միլօ	1057
Գօրօտինկօ	1264	Տուրօ	2383	Լօրատիօ	3800	Մոնդէվէլլօ	1735
Գը սվօ	1076	Տրարօ	1713	Լուսմէր	596	Մուրիլլօ	2419
Գրիւնօ	841	Տինամօ	504	Խակօ	2354	Նէրօ	1083
Գրէֆֆալօ	4431	Խարօ	2464	Խատռօ	5540	Նէլէտօ	4100
Գէյրօ	1671	Էլտօրատօ	1526	Ձիւնօ	1080	Ծովրիտօ	487
Գալիբաս	1337	Էշտռօ	1451	Փէտօ	1053	Ոլբանօ	1535
Գամէօ	1244	Ֆիտօ	954	Քօլեֆնօ	2307	Բաէէրմօ	1687
Գազօ	1094	Ֆինլանտ	1828	Քօմնօ	1700	Քօլօ	510
Զիրակօ	2729	Ֆլամինկօ	849	Լէօ	1083	Ռիալզօ	2229
Միսէրօ	1834	Ֆրանչիսքօ	4582	Լէբանօ	2272	Ռիմ...	1663
Գլիօ	2697	Կալիէօ	3060	Լիվօրնօ	1643	Րօլլօ	1613
Գօլօրատօ	4233	Կիդանօ	1243	Լօրէնցօ	3191	Րօսէօ	1789

Մաթթիւ չոգենաւը, նաւապետ Ճօնստըն, ընդհանուր վաճառքով Հըլէն հոս հասած է։

Լօրէնցօ չոգենաւը, նաւապետ Ուինկ, ընդհանուր վաճառքով Հըլէն մեկնած է ուղղակի Պոլիս գալու համար և ամսոյս 14ին հոս կ'սպասուի։

Դիմել առ գործակալս Ֆ. ՀԻԼՏ ԵՆՏ ՐԻՋՕ

Թիւ 17—18, Քիւչիւք Մէյդէ խան, Գալաթիա

COMP RUSSE

NAVIGATION A VAPEUR ET DF COMMERCE

ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՇՈԳԵՆԱՒԱԾԻՆ ԵՒ ԱՌԻՒՏԱՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Շաբաթուան երթեւեկութիւնք

Գշ. 26 7 Օտէսա ժամը 4ին յետ միջօրէի։

Դշ. 27 8 Իզմիր, Բիրէ, Աղեքսանդրիա ժամը 10ին միջօրէէն առաջ հաղորդակցելով Ազրեառնոյրիա, Բորտ-Սաիտ, Թաֆա, Պէյրութ եւ Քիոս)։

Եշ. 28 9 Օտէսա ժամը 10ին միջօրէէն առաջ։

Եշ. 28 9 Ինէպօլու, Սինօպ, Սամսոն, Օռտու, Կիրասոն, Տրապիզոն, Ռիզէ եւ Փազուռ ժամը 1ին յետ միջօրեի։

Ուր. 29 10 Օտէսա ժամը 4ին յետ միջօրէի։

ՄՕՒ

ՇՈԳԵՆԱՒԱՑԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Լիվըրբո-լի, Գօրսոյէ, Մարկիլիական և Մալթա Ծովի Գիծ։ Բանալ գանձատուն

Անուանք	Թոնոյ	Անուանք	
Լամէս	3000	Թիպա	2500
Ընպիս	3000	Նէքթիս	2400
Թէյպըր	3000	Ծապրին	2250
Քեանորուս	3000	Ռէյա	2250
Տարոս	3000	Սֆինքս	2000
Ցամանի	3000	Դամբրնի	1500
Տարթօնիա	2500	Գէյէն	1500

Դիմել առ Ժ. Վ. ՎԻԹՕԼ և ԸՆԿ. Ուիթոլ խան ՃԷՄՄ ՄՕՒ և ԸՆԿ. 568 31, Ճէյմս Սթրիթ Լիվըրբուլ

ՓԻՒՆԱՐՏ CUNARD

ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՇՈԳԵՆԱՒԱՑԻՆ

Ուղ- ծիգ Նիւ- Եորք ի Քոբր Լիվըրբուլ և Ազեւելեան Գիծ-

Անուանք	Թոնոյ	Անուանք	Թօնս
Ումպրիա	7718	Գունիտ	4581
Եդրուրիա	7718	Սամարիա	3574
Մերվիա	7391	Մարաճոն	2403
Ուրանիա	7268	Ազաս	2293
Բաւմոնիա	5887	Մարակոս	2186
Ալֆոնսինա	5547	Քարիֆա	2246
Կալիա	4809	Բալմիրա	2144
Միճիա	4557	Քրինիատա	1899
Ալէքթօ	2143	Մորօգօ	1855
Էտուռ	1876	Քամբանիա	12950
Ենէպոլրի	1844	Լուբանիա	12950
Նազալոնիա	4845		

Դիմել առ ԹՈՄԱՍ Ջ. ՃՈԼԻ գործակատար Thomas C. Joly Ալիքօհատիս խան, Թիւ 401 Գալաթիա 571

Տպատնատէր ՋԱՐԵՀ ԵՈՒՍՈՒՓԵԱՆ

«ԱՐԵՒԵԼՔ»Ի ԹԵՐԹՈՆԸ (151)

ԷՄԻԼ ՈՒԾՊՈՒՒՈ

ԱՐՈՒԱՐՁԱՆԻՆ ՏՂԱՆ

Գ.

ՄԱՑԸ ԼԱՆԿԼՕՍԻ ՀԱՆՁՆԱՌՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Թշուառականն անճանաչելի եղած էր. տեսնողը դերեզմանէ փախած ուրուական մը կը կարծէր.

Քանի մ'անգամ ձեռքը ճակտին վրայ դրաւ խորհրդածութիւնն ամփոփելու համար, ծանկարծ երկու փայլակ լուսաւորեցին իր փոսացած աչերը, ճիշդութիւնը կ'արթննար։ Խենթեանալու բան էր, բայց կը դիմանար։

Այո՛, ճշմարիտ էր, գողի մը ձեռքը պարպեր էր իւր դրամարկղը, և մէկը դրեր էր իւր վերջին ոճիրներէն մէկուն գործիք եղող չուանը, զոր ինք գուբս հանելով ձեռքին մէջ բաներ էր, նմանապէս կարկասի մաղերը տեսեր էր թուղթի մը մէջ ծրարուած.

Ա՛յս յիշումները քիչ մնաց երկրորդ անգամ պիտի չանթահարէին զինքը. բայց ուժեղ կամքով մը սեղմեց ինքզինք և ձեաց ոտքի վրայ։

Այն ատեն կատաղութիւն մ'ինկաւ վրան, դէմքը ժանտատեսիլ երեւոյթ մ'առաւ, և գազանական չարժուժով մը գլխէն վեր բարձրացուց իւր կծկած բռունցքը։

—Գողցա՛ն, գողցա՛ն, գոչեց խրոպոտ ձայնով մը. կործանեցա՛յ, լքեցա՛յ.... եւ կարկան է, կարկա՛ը, որ այս հարուածը տուաւ ինծի.... Ա՜հ, վա՛ռը, ա՜հ, չո՛ւնը. բայց սակայն ես սպաննեցի զայն... այո՛, սպաննեցի՛.... Ցեսայ զայն դիտապատա, անշունչ, անշարժ, և մեռած կարծեցի.... Ա՜հ, ապո՛ւշ, պէտք է ազատին չափ չսեղմեցի խեղդկապը։ Բայց հոգը... տարակոյս չունիմ որ ջուրը բարձրացաւ, նկուղներուն մէջ լցուեցաւ։ պէտք էր ընդյատ զայն.... Ի՜նչպէս չէ խեղդուեր.... Նկուղին դուռը դոցեր և երկու անգամ բանալին դարձնելով կղպեր էի.... Ետքը բանալին հանելով գրպանս գրեր, և իրիկունը կամուրջէն անցած միջոցիս Սէն գետը նետեր էի.... Ա՜հ, չուրը... չուրը... ինչպէս չկղզեց այդ չուրը....

Չեմ հասկնար, ո՛չ, չեմ հասկնար.... Արդեօք խելքի՞ս կու գայ։ Ո՛չ, չեմ ուզեր. չեմ ուզեր. պէտք է որ ես նորէն ձեռք անցնեմ հարըստութիւնս, ոսկիներս... պէտք է որ վրէժս առնե՛մ....։ Ա՜հ, կարկա՛ս, պէտք էր գանակ մը խոթեի կուրծքը, վատութիւն ըրի... ապուշի մը պէս վախցայ արիւնէ....։ Ա՜հ, կարկա՛ս, դող կարկա՛ս, պիտի գանեմ քեզ.... Բայց ո՞վ հասաւ անոր օգնութեան, ո՞վ, գժո՛ղքը....։

Եւ սարսափելի հայհոյութիւն մը ժայթքեց, որուն ալ յաջորդեց սատանայական բրքիջ մը։

Այսպէս կարկաս կրցաւ տանիլ մինչեւ Ֆոնթէնպլօ։ չարունակեց աւելի բուռն դայրոյթով և կատաղութեամբ։ Քաթէրին, անպիտան պառաւը, դուռը բացած անոր և թող տուաւ որ ուղածն ընէ.... Թշուառականը թերեւս օգնեց ալ անոր դողութեանը....

Ցանկեց բացատ իւր սենեակին դուռը և կանչեց.

—Քաթէրի՛ն, Քաթէրի՛ն։

—Հեծութիւն մը պատասխանեց իրեն։

Իսկոյն վազեց անցաւ դահլիճէն և սպասուհիին սենեակը մտաւ։ Անշարժ կոյտ մը հանդիպեցաւ ոտներուն և գլորեց զինքը։ Քաթէրինն էր, բուրդ վերմակի մը մէջ փաթթուած և ամուր կապերով կապուած կչկանդուած, այնպէս որ ձեռքն ու ոտքը չարժելու կարող չէր։ Խեղճ կինը վերմակը կրծելով բերնին առջեւ ծակ մը բացած էր չունչ առնելու համար։

Պէեռ կարտեց կապերն և վերմակը հանեց։

Քաթէրին ոտքի վրայ ելնել փորձեց, և չկրցաւ։ Թմրած անդամներն ուժ չունէին։ Պէեռ պարտաւորեցաւ օգնել անոր։

Տասը վայրկեանէն աւելի անցաւ մինչեւ որ կարող եղաւ խօսելու։ Եւ ահաւասիկ պատմածը.

—Երէկ, աւօղուլճեանս համեստաս, ժամը վեցին ճաշեցի։ Քանի մը կարտուք ունէի ընելիք. ճաչասրահին մէջ նստայ՝ ձեզի սպասելու դիտաւորութեամբ։ Ժամէ ետքն ու կէսին միւոյները գուբս դարնուեցաւ։ Չչարժեցայ տեղէս, կարծես թէ գիւղաս գալիքին նախազգացումն ունէի։ Նորէն զարնուեցաւ։ Այն ատեն ելայ և դրան քովը երթալով հարցուցի թէ ո՞վ էր։

—Պ. Պէեռի թարեկամ մը, պատասխանեց մարդու ձայն մը. ամենակարեւոր յանձնարարութիւն մ'ունիմ անոր ընելիք, և անպատճառ պէտք է որ ինքը տեսնեմ այս իրիկուն։

—Պ. Պէեռ գուբս եկաւ, բսի՝ վաղը եկէք։

—Վաղը, չատ ուշ է. որովհետեւ գուբս եկած է, կ'սպառեմ. դիտցէք որ չատ ուրախ պիտի ըլլայ։

Տեսնելով որ կը պնդէր, մտածեցի դժբաղդաբար թէ ձեզի ըսելիքը մեծ կարեւորութիւն պէտք էր ունենար ձեզի համար։ Ակէ զատ կարծեցի թէ այցելուն կրնար այն մարդոցմէ մէկն ըլլալ, զոր ընդունիլ հրամայած էիք ինձի անցեալ օր։

Բացի գուբը. մարդը ներս մտաւ։ Լամպարին լուսովը դէմքը տեսնելով՝ իսկոյն ճանչցի։ Քանի մ'անգամ տեսած էի հոս։ Ուսի անձրեւազ ըլլալով որ ստուգիւ ձեր բարեկամն էր, ինչպէս որ կ'ըսէր, սիրաս կատարելապէս հանգստացաւ։

—Որովհետեւ կ'ուզէք Պ. Պէեռի սպասել, բսի իրեն, երթամ լամպար մը վառեմ դահլիճին մէջ։

Ետեւէս եկաւ։ Իմ լամպարս սեղանին վրայ դնելով, առանց բնաւ կասկածի կը պատրաստուէի երկրորդ մը վառել, յանկարծ մարդը վրաս ինկաւ և ճիտէս բռնելով ամուր մը սեղմեց դիս խեղդելու ատիճան. պոռալ ուզեցի, բայց ձայնս կոկորդիս մէջ մնաց։

Սենեակիս դուռը բաց ըլլալով, աւազակը զիս քաշեց հոն տարաւ, անկողնիս վրայ տապալեց, և սկսաւ վերմակին մէջ փաթթել ի զուր կը ճրգնէի զէմ դնել և զինքը ետ մղել. Հետրակէս մ'ետք սրիկան, վերջապէս մեծ դժուարութեամբ զիս վերմակին մէջ դրաւ և վրան պատած չուաններ հանելով ամրողջապէս կապեց։ Զիս վերմակին մէջ փաթթելու ատեն ուշացած միջոցին, քանի մ'անգամ կրցի պոռալ, բայց կ'երեւի թէ չէր լսուած, որովհետեւ օգնութեան հասնող մը չեղաւ։

Երբ աւազակն ապահով եղաւ որ ես չէի կրնար ձեռքս ոտքս չարժել, ոչ ալ պոռալ, սենեակէս գուբս եկաւ, գուբը վրայէս գոցելով։

Անկէ ետեւ ինչ եղաւ չեմ գիտեր, բայց հասկըցայ թէ գիտնալով որ գուբ ստակ ունիք հոս, եկեր էր ձեզ կողոպտելու.... Ձեր գրասենեակը մտաւ և լսեցի որ բաւական դղրդում հանեց։ երկու ժամու չափ կեցաւ հոն։

(Շարունակելի)